

Felicitaçió de Nadal del Sr. Bisbe

ADORACIÓ DELS MAGS. DISENY MESTRE GASSÓ - REALITZACIÓ MESTRE SITJAR (1940-1948). PARRÒQUIA DE SANT PERE DE TERRASSA

Van entrar a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare, es prostraren a terra i el van adorar. Després van obrir les seves arquetes i li oferiren presents: or, encens i mirra.

Evangelí de Sant Mateu 1,11

Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

GLOSSA

Beneir, pregar, estimar... Nadal!

Sessió de catequesi preparatòria de la primera comunió. Dijous a la tarda. Els vuit infants que hi assisteixen tenen nou anys o els faran aquest curs. Falta poc per a la celebració del Nadal. La catequista els pregunta com celebren el naixement de Jesús el dia de Nadal. Tres diuen que, la vigília, participen a la *missa del pollet*. Dos, que van a la missa del gall. Una nena explica que, abans de dinar, tota la família canta una nadala davant el pessebre. Una altra diu que aquell dia beneeixen la taula. Un nen afegeix que l'avi sempre beneeix la taula però que, aquell dia, *inventa* una benedicció... El tema, ben treballat per la catequista, no acaba en aquesta sessió. Obre la porta a una catequesi familiar sobre el misteri de Nadal tot aprofitant el pessebre, el cant de nades o les felicitacions que arriben a la pantalla de l'ordinador o mitjançant el correu postal.

En aquests dies de festes d'estimació i afecte, ens sentim estimats i estimem la família, i ens sentim estimats per Déu. Celebrem l'inici de la nostra salvació. Jesús va néixer en humilitat, en una establia, en una família pobra. Els primers tes-

timonis de la seva vinguda van ser uns pastors que vivien al ras. L'infant Jesús vol entrar en el nostre ésser, en el nostre cor, per moure'ns a estimar, a servir, a portar pau, a estar al costat dels més necessitats... «Fills meus, sento dolors de part com si us tornés a infantar, i no els acabaré fins que Crist no quedi format en vosaltres» (Ga 4,19). Nadal ens convida a portar la Bona Nova arreu, un arreu que comença ben a prop nostre: pels nostres infants.

El nen de l'avi que *inventa* benediccions de taula comparteix amb els companys allò que l'avi pronuncià el darrer any: «Beneïu, Senyor, aquesta taula i tots els qui l'envoltem, en el dia de Nadal. Beneïu aquests aliments i feu que els compartim amb els més necessitats. Beneïu la nostra família i feu que sempre ens estimem i servim. Beneïu el món i tota la humanitat.» Quan l'avi ha acabat —afegeix el menú—, tots diem: «Amén». Els nens i les nenes, companys de catequesi, van apuntar la benedicció al quadern. Si els seus avis o els seus pares no en preparen o *n'inventen* cap, sempre la podran fer servir.

Enric Puig Jofra, SJ

Jornada de la Família

Diumenge vinent, dia 28 de desembre, l'Església celebra la festa de la Sagrada Família. Amb aquest motiu cada parròquia i comunitat és convidada a celebrar la Jornada de la Família.

REMEU MAR ENDINS

La santíssima humanitat de Jesucrist

Legint els textos dels exercicis espirituals que el papa Francesc va predicar a seglars, religiosos, diaques i sacerdots de Buenos Aires —publicats en el llibre titulat *Ment oberta, cor creient* (Ed. Claret, Barcelona 2013)— m'ha cridat l'atenció aquesta frase de l'aleshores cardenal Bergoglio: «Sant Ignasi de Loiola, com santa Teresa de Jesús, comprèn que l'únic camí segur d'accés a la divinitat és la santíssima humanitat de nostre Senyor». I subratlla que hem d'endinsar-nos i contemplar la humanitat de Jesucrist des del seu naixement fins a la seva passió. Jesucrist és sacerdot, altar i víctima i el seu sacerdocí s'expressa en la seva carn. En una carn humana veritable, assumida en les entranyes virginals de la verge Maria. Aquest és el camí de sant Ignasi i de santa Teresa de Jesús.

El Papa es refereix a sant Ignasi quan ens convida a endinsar-nos en la contemplació del naixement del Senyor segons la carn fins arribar a tocar la «carn» sofrent del Déu encarnat. Cal «tocar» la carn de Jesús. Perquè existeixen maneres «educades» d'evitar l'escàndol de la realitat humana del Fill de Déu. I Jesús, ja adult, va proclamar «benaurat aquell que no s'escandalitzarà de mi» (Mt 11,6; Lc 7,23). Aquest escàndol —deia el cardenal Bergoglio— «és una forma de neodocetisme il·lustrat, tan corrent a les nostres elits eclesials». El docetisme fou una de les primeres heretgies sobre Crist a la que es va haver d'enfrontar l'Església primitiva. Aquesta heretgia sostenia que Jesús no era home de veritat, que no va assumir realment la carn humana sinó que el seu cos no era real, sinó més aviat una aparença. El verb grec «doquein» significa precisament «aparentar».

El realisme cristià té el seu fonament en el realisme de l'Encarnació, en el fet que Déu es va fer home, que el Verb assumí la carn com diu el pròleg de l'Evangelí de sant Joan: «el Verb es va fer carn i habità entre nosaltres» (Jn 1,14). El realisme cristià ha portat els sants a «tocar» la carn real de Crist en l'atenció al dolor real d'aquells germans que sofreixen.

Que aquest Nadal sigui feliç per a tots, però que no deixi de ser solidari amb els qui sofreixen més les conseqüències de la crisi. Així ho desitjo a tots aquells que els pugui arribar aquest missatge. Que el Senyor ens concedeixi de viure l'alegria de la salvació, aquesta alegria que està present en l'Anunciació, en la Visitació, en el càntic del *Magnificat*. L'alegria que inunda els cors quan Jesús neix a Betlem i quan Maria i Josep presenten el nen al Temple.

Un goig immens i profund que res ni ningú no ens podrà prendre mai. Una alegria més forta que les penes, les dificultats i fins i tot la persecució. Una alegria que brolla de l'experiència de l'amor de Déu, que genera un goig immens, inefable, que ens ha de convertir en missatgers d'alegria i d'esperança.

A tots us desitjo un sant Nadal en el goig de l'Emmanuel, el «Déu-amb-nosaltres».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

JOSEFINA RAMOS I SOLÀ

Punta de llança

El St. Joseph Catholic Hospital de Monròvia (Libèria), creat fa 50 anys pels Germans de Sant Joan de Déu i en el qual col·laboren des de 1967 les Missioneres de la Immaculada Concepció, s'està desinfectant per l'ebola i es vol posar en funcionament aviat. La Gna. Josefina Ramos, missionera de la Immaculada Concepció, companya de la Gna. M. Àngels Llopart, que ha estat a l'Àfrica durant 26 anys —els darrers cinc a Monròvia— i que ha tornat a fer costat a les germanes malaltes, explica la importància de la tasca missionera.

Per què és tan important la tasca missionera?

La tasca missionera és intrínseca al cristianisme des que els Apòstols van optar per fer arribar el coneixement de la persona de Jesús a tots els pobles. Els religiosos, com a persones consagrades a la causa del Regne, es veuen impel·lits per la força del Crist a comunicar la Bona Nova de la dignitat humana i de l'amor de Déu allà on no hi poden arribar altres persones.

Tot i el patiment, per què no tenen por?

Pateixen el que comporta viure en països llunyans, però el contacte i el coneixement de les persones que viuen la injustícia més descarada del nostre món, sentir el seu desig de promoció o ser testimoni de les seves opressions fa que et sentis punta de llança de l'amor, la denúncia i el consol de Jesús.

Quina recompensa personal i espiritual s'emporten?

La riquesa personal que aporta aquesta experiència no es pot descriure amb paraules, però ens descobreix l'essència de l'Evangelí: només si us feu com un d'ells estareu amb mi.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

El temps

Oh Senyor, et donem gràcies pel temps.

Quan deixes caure la pluja, te'n donem gràcies.

Quan fas brillar el sol,

nosaltres preguem.

Quan desencadenes la tempestat, nosaltres confiem en tu.

Quan ens fas notar el fred,

cerquem l'escalf del teu amor.

Oh Senyor, creador del sol, de la lluna i dels estels, del vent, de la tempesta i del mar, sabem que, al centre de tot, Tu hi ets juntament amb nosaltres.

Gràcies pel temps,

oh Senyor.

Amén

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Los imprescindibles abuelos

El hijo varón que está confiado a la tutela de la madre necesita la presencia de un personaje masculino en su vida; al igual que la niña necesita la presencia de una mujer, si le toca vivir sola con el progenitor masculino. Quiero, pues, que quede claro que después de toda separación es muy deseable que los hijos tengan contacto con adultos de cada sexo.

De la familia de origen de cada uno de los esposos han de surgir las figuras adultas que hagan esta función vicaria, supliendo al progenitor que ha desaparecido de la estructura familiar.

Así, a falta de nuevo consorte, muy a menudo son los abuelos los que asumen estos papeles de padres sustitutos.

Al abuelo varón le toca representar el aspecto de masculinidad que necesita el niño varón, cuando la custodia la tiene la madre y no se sabe nada del padre; mientras que la abuela representa la femineidad, cuando la custodia recae en el padre y no se tienen noticias de la madre.

Si el menor no puede crecer con un representante de cada sexo en casa, se puede producir en él una limitación de su capacidad de identificación, lo que se ha venido a llamar metafóricamente *hemiplejía simbólica*. Aunque esta situación puede verse compensada si el hijo dispone de una familia extensa a donde arrimarse: abuelos, padrinos, tíos...; o bien de amistades cuyas casas puede frecuentar.

Personas, en suma, muy valiosas que le sirven de modelo para el desarrollo de su personalidad.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Navidad, «revolución de la ternura»

El papa Francisco, hablando a los parlamentarios europeos, se ha dirigido también a «los más de quinientos millones de ciudadanos de los 28 estados miembros a quienes ellos representan». Entre claras y profundas afirmaciones, ha hablado de la dignidad trascendental del hombre y ha puesto nombre a la enfermedad más extendida en nuestro continente: la soledad.

San Juan Pablo II, en su comentario al salmo 26, manifiesta: «El orante, en la soledad y en la pérdida de los afectos más queridos, nunca está totalmente solo porque sobre él se inclina el Dios misericordioso.»

El papa Francisco, que detecta la enfermedad, también nos ofrece la medicina. Siguiendo la llamada del Hijo de Dios en su encarnación, el Papa dice: «No me canso de invitar a toda la Iglesia a la *revolución de la ternura* (EG 88). Sin disminuir el valor del ideal evangélico, es preciso acompañarlo con la misericordia y la paciencia.»

Es una llamada a llevar a todas partes la sonrisa de Dios: «Cuando nos acercamos con ternura a los que necesitan atención, llevamos la esperanza y la sonrisa de Dios en medio de las contradicciones del mundo». Para crecer en la ternura, miramos a María, animada por la divina misericordia, que en ella se hizo carne.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

22. ■ Dilluns (lit. hores 4a setm.) [1Sa 1,24-28 / SI: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dimarts [MI 3,1-4;4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. ■ Dimecres [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1, 67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ † Dijous [Vigília: Is 62,1-5 / SI 88 / Ac 13,16-17. 22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2, 15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, màrtir (s. iv); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Divendres [Ac 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ † Dissabte [1Jn 1,1-4 / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. □ † Diumenge vinent, la Sagrada Família (lit. hores 1a setm.) [Gn 15,1-6;21,1-3 / SI 104 / He 11,8.11-12. 17-19 / Lc 2,22-40]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

DIUMENGE IV D'ADVENT

▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natan: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat». Natan digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.»

Però aquella nit Natan rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré / la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

He fet aliança amb els meus elegits, / jurant a David el meu servent: / «T'he creat per sempre una dinastia, / mantindré per tots els segles el teu tron.» R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare, / el meu Déu i la roca que em salva.» / Mantindré per sempre el meu amor, / la meva aliança amb ell serà perpètua. R.

L'anunciació a Maria. Pintura d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Cuando el rey David se estableció en su palacio, y el Señor le dio la paz con todos los enemigos que le rodeaban, el rey dijo al profeta Natán: «Mira, yo estoy viviendo en casa de cedro, mientras el arca del Señor vive en una tienda.» Natán respondió al rey: «Ve y haz cuanto piensas, pues el Señor está contigo.»

Pero aquella noche recibió Natán la siguiente palabra del Señor: «Ve y dile a mi siervo David: «Así dice el Señor: ¿Eres tú quien me va a construir una casa para que habite en ella? Yo te saqué de los apriscos, de andar tras las ovejas, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. Yo estaré contigo en todas tus empresas, acabaré con tus enemigos, te haré famoso como a los más famosos de la tierra.

Daré un puesto a Israel, mi pueblo: lo plantaré para que viva en él sin sobresaltos, y en adelante no permitiré que los malvados lo aflijan como antes, cuando nombré jueces para gobernar a mi pueblo Israel. Te pondré en paz con todos tus enemigos, y, además, el Señor te comunica que te dará una dinastía. Y, cuando tus días se hayan cumplido y te acuestes con tus padres, afirmaré después de ti la descendencia que saldrá de tus entrañas, y consolidaré su realeza. Yo seré para él padre, y él será para mí hijo. Tu casa y tu reino durarán por siempre en mi presencia; tu trono permanecerá por siempre.»

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dije: «Tu misericordia es un edificio eterno, / más que el cielo has afianzado tu fidelidad.» R.

«Sellé una alianza con mi elegido, / jurando a David, mi siervo: / «Te fundaré un linaje perpetuo, / edificaré tu trono para todas las edades.» R.

Él me invocará: «Tú eres mi padre, / mi Dios, mi Roca salvadora.» / Le mantendré eternamente mi favor, / y mi alianza con él será estable. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es torbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?»

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 16,25-27)

Hermanos:

Al que puede fortaleceros según el Evangelio que yo proclamo, predicando a Cristo Jesús, revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora en los escritos proféticos, dado a conocer por decreto del Dios eterno, para traer a todas las naciones a la obediencia de la fe al Dios, único sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquel. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?»

El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

COMENTARI

Un anunci joiós

L'Advent s'acaba i ja despunta el Nadal, la presència de Déu en la història amb el naixement de Jesús, el Déu encarnat.

La promesa de Natan (1a lectura) presenta el desig de David de posseir un temple grandios a la capital Jerusalem, on Déu també hi habitaria. Déu no refusa d'habitar en l'espai (el Temple), però prefereix fer-se present en el temps: en la família de Maria i Josep, en la comunitat humana, en l'Església feta de pedres vives. L'anunci no s'esdevé en el Temple de Jerusalem, com el de Joan Baptista, sinó a Natzaret, un poblet sense rellevància, d'on ningú espera que hi pugui sortir res de bo.

Déu fixa un nou principi fent que el seu Fill nasqués d'una verge, aleshores promesa amb un home que es

deia Josep, de la dinastia de David. Maria meditava la Paraula de Déu en el seu cor d'una manera tan entranyable que aquesta Paraula li baixà del cor a l'entranya i així s'encarnà. Jesús, Fill de Déu, no havia de prosseguir simplement la cadena de les generacions que feien Jesús fill de David. «El Senyor Déu li donarà el tron del seu pare David». La nissaga de David s'havia ensorrat cada cop més en la culpa, en l'exili. Així, Déu envià el seu propi Fill únic que és Déu, la imatge de la seva glòria, perquè es fes home i restablís la imatge original de l'home, enfosquida pel pecat. Un nou principi significava oferir a l'ésser humà l'oportunitat de començar de cap i de nou per si mateix i plasmar la seva vida tal com Déu l'havia concebuda. Néixer d'una verge havia de ser un senyal per dir-nos que no estem determinats per la història dels nostres mancaments, dels nostres errors. Torna a començar avui.

El relat de l'anunci joiós a Maria és una invitació a viure també nosaltres la joia de l'Evangelí, amb aquestes actituds que l'àngel diu a Maria: «Alegra't», «el Senyor és amb tu», «no tinguis por», «has trobat gràcia davant de Déu».

Per tant, acollim Jesús amb joia. No ens compremem mirant el nostre arbre genealògic, la història de la nostra família.

Déu ha plantat dins nostre la seva llavor immortal i podem recuperar sempre la imatge que Déu s'ha fet de nosaltres, gràcies al sí incondicionat de Maria a la proposta que li va fer Déu.

El més gran dels misteris es realitza en la simplicitat de la casa de Maria: perquè els homes poguessin néixer de Déu, primerament Déu ha nascut entre els homes.

Ignasi Ricart, claretià

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 21, a les 11.15 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Feliu del Recó en l'inici de ministeri de rector de Mn. Ramon Villarino.

A les 14 h. Participa en el dinar de Nadal de l'Hospitalitat de Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.

Dimarts dia 22, a les 13 h. Presideix la felicitació de Nadal de la Cúria.

Dimecres dia 24, a les 17 h. Presideix la celebració del Nadal al Centre Penitenciari Quatre Camins, a la Roca del Vallès.

A mitjanit. Presideix la celebració de la Missa de la nit de Nadal (Missa del Gall) a la Catedral.

Dijous dia 25, a les 12 h. Presideix la celebració de la Missa del dia de Nadal a la Catedral i imparteix la Benedicció Apostòlica.

Divendres dia 26, a les 12.30 h. Presideix la Missa patronal a la parròquia de Sant Esteve del Coll.

Diumenge dia 28, a les 12 h. Presideix la celebració de la Missa de la festa de la Sagrada Família a la Catedral.

▶ NOTÍCIES

Cent anys de presència carmelitana a Rubí. El dissabte 22 de novembre, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere de Rubí amb motiu dels actes del centenari de l'arribada de les Religioses Carmelites de Sant Josep a Rubí. Va estar acompanyat pel vicari provincial dels Carmelites Descalços així com nombrosos preveres relacionats amb la ciutat i la congregació.

Trobada de Centres Aragonesos a Terrassa. El dissabte dia 22 de novembre, a les 11 del matí, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la celebració de l'Eucaristia a la Catedral amb motiu de la Cinquena Trobada de Centres Aragonesos de Catalunya, que en aquesta ocasió es va realitzar a la ciu-

Horari de la Cúria durant els dies de Nadal

La Cúria Diocesana de Terrassa estarà oberta fins al dimarts dia 23 de desembre. També obrirà el dilluns dia 29 i el dimarts dia 30. Tornarà a obrir el dimecres dia 7 de gener de 2015.

tat de Terrassa. Hi assistiren els presidents i membres de les diferents cases regionals així com les autoritats locals.

Capítol d'elecció de priora de les Dominiques. El dijous dia 27 de novembre, Mons. Saiz Meneses va presidir el Capítol d'elecció de priora al Monestir de Sant Domènec (Germanes Dominiques) a Sant Cugat del Vallès. Va ser escollida com a nova priora la Gna. Carmen Horrillos.

Institució d'acòlits al Seminari de Terrassa. El dijous dia 27 de novembre, a les 20 h, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari Major, va presidir la celebració de l'Eucaristia a la capella

del Seminari, en la que foren instituïts acòlits els seminaristes Pedro Durán, Carles Maria Milà i Carlos Valenciano.

Inici de l'Any de la Vida Consagrada a la diòcesi de Terrassa. El divendres dia 28 de novembre, a les 20.30 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir a la Catedral l'acte d'inici de l'Any de la Vida Consagrada a la diòcesi de Terrassa. Va ser una Vetlla de Pregària davant del Santíssim. Acompanyà el Sr. Bisbe Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar. La Gna. Begoña Fornes, delegada episcopal, donà la beninguda als més de 200 religiosos i religioses presents, a més de col·laboradors i un bon nombre de joves. La Gna. Glenda acompanyà amb els seus cants la lectura de textos bíblics.

▶ AGENDA

XXII Concert de Nadal a la Catedral. A càrrec del cor infantil Amics de la Unió, dirigit per Josep Vila i Jover. Dilluns 22 de desembre, a 2/4 de 10 de la nit.

Encontre de joves. Les Germanes Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora (Darderes) ofereixen un espai per escoltar Déu els dies de festes i vacances: del divendres 26 de desembre (començant amb el sopar) fins al diumenge 28 al migdia. Lloc: c/ Sant Josep 8, Sentmenat. Informació: tels. 692 985 378 o bé 932 853 553 (Gnes. Liliana i Virgínia).

▶ LLIBRES

Grup de Colònies de Ca n'Anglada. 50 anys de les primeres colònies de Ricard Ribera i Aymerich. Presentació de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses. Acompanyat de DVD. Aquest llibre recull l'activitat educativa duta a terme a les Colònies d'Estiu, des de l'any 1963, el següent a les riudes del Vallès, fins a l'any passat, 2013. El llibre va ser presentat el dia 16 d'octubre als locals de la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

REMAD MAR A DENTRO

La santíssima humanitat de Jesucristo

Leendo los textos de los ejercicios espirituales que el papa Francisco predicó a seglares, religiosos, diáconos y sacerdotes de Buenos Aires —publicados en el libro titulado *Ment oberta, cor creient* (Ed. Claret, Barcelona 2013)— me ha llamado la atención esta frase del entonces cardinal Bergoglio: «San Ignacio de Loyola, igual que santa Teresa de Jesús, comprende que el único camino seguro de acceso a la divinidad es la santísima humanidad de nuestro Señor». Y subraya que hemos de adentrarnos y contemplar la humanidad de Jesucristo, desde su nacimiento hasta su pasión. Jesucristo es sacerdote, altar y víctima y su sacerdocio se expresa en su carne. En una carne humana verdadera, asumida en las entrañas virginales de la Virgen María. Este es el camino de san Ignacio y santa Teresa de Jesús.

El Papa se refiere a san Ignacio cuando nos invita a adentrarnos en la contemplación del nacimiento del Señor según la carne hasta llegar a tocar la «carne» sufriente del Dios encarnado. Hay que «tocar» la carne de Jesús. Porque existen maneras

«educadas» de evitar el escándalo de la realidad humana del Hijo de Dios. Y Jesús, ya adulto, proclamó «bienaventurado aquel que no se escandalizará de mí» (Mt 11,6; Lc 7,23). Este escándalo —decía el cardinal Bergoglio— «es una forma de neodocetismo ilustrado, tan corriente en nuestras élites eclesiales». El docetismo fue una de las primeras herejías sobre Cristo a la que tuvo que hacer frente la Iglesia primitiva. Esta herejía sostenía que Jesús no era verdadero hombre, que no asumió realmente la carne humana, sino que su cuerpo no era real, sino más bien una apariencia. El verbo griego «doquein» significa precisamente «aparentar».

El realismo cristiano tiene su fundamento en el realismo de la Encarnación, en el hecho de que Dios se hizo hombre, que el Verbo asumió la carne, como dice el prólogo del Evangelio de san Juan: «el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros» (Jn 1, 14). El realismo cristiano ha llevado a los santos a «tocar» la carne real de Cristo en la atención al dolor real de aquellos hermanos que sufren.

Que esta Navidad sea feliz para todos, pero que no deje de ser solidaria con quienes más sufren las consecuencias de la crisis. Así lo deseo a cuantos pueda llegar este mensaje. Que el Señor nos conceda vivir la alegría de la salvación, esa alegría que está presente en la Anunciación, en la Visitación, en el cántico del *Magnificat*. La alegría que inunda los corazones cuando Jesús nace en Belén y cuando María y José presentan al niño en el Templo.

Un gozo inmenso y profundo que nada ni nadie nos podrá arrebatarnos jamás. Una alegría más fuerte que las penas, las dificultades e incluso la persecución.

Una alegría que brota de la experiencia del amor de Dios, que genera un gozo inmenso, inefable, que nos ha de convertir en mensajeros de alegría y esperanza.

A todos os deseo una santa Navidad en el gozo del Emmanuel, el «Dios-con-nosotros».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa